

Αστείο δεν είναι;

/ Ορθόδοξη πίστη

Περπατούσα, αναζητώντας τρόπο να διαλύσω

την έξω ομίχλη που είχε αρχίσει να περνά μέσα μου -χλεύαζοντας το αδιάβροχο πανωφόρι- αλλά οι άνθρωποι γύρω ήταν γκρίζοι, με σκυμμένα κεφάλια και τα χέρια στις τσέπες (πού να ακουμπήσεις την ελπίδα;)

Τα «Κύριε ελέησον» άτονα και άπιστα μέσα μου και στις διαβάσεις το φανάρι πάντα κόκκινο (πώς να περάσεις στο απέναντι της προσευχητικής στάσης εργασίας των διανοημάτων;)

Όλα έμοιαζαν συνεπή με την μαυρίλα των καιρών και των ειδήσεων, μέχρι που είδα ένα άσπρο πραγματάκι να μετακινείται στο πληκτικό, πράσινο γρασίδι του πάρκου.

Δεν φορούσα τα γυαλιά μου και δεν κατάλαβα αμέσως, ότι ήταν μια πεταλούδα - αρχικά νόμισα πως επρόκειτο για ένα μικρό, λευκό χαρτί-.

Όταν κατάλαβα, κοντοστάθηκα και την κοίταξα απορημένη. ([περισσότερα...](#))